

Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup).

Hørup: Jeg takker det høie Thing for den mig viste Tillid og modtager Valget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om Oprettelsen af Dvelfesleir i Finantsaaret 1879—80. (1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 1028—30, Udvalgets Betænkning i Tillæg B.)

Formanden (Krabbe): Sagen blev opført som eventuel paa Dagsordenen, fordi Ændringsforslag først ere indkaldte til samme Tid, hvortil Sagen er ansat til Foretagelse; men da der intet Ændringsforslag er tilstede, vil der intet være til Hinder for Sagens Foretagelse.

Lovforslagets eneste Paragraf samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling fattes under Forhandling under Et.

Ordføreren (Berg): Udvalget har i Forening med dette Lovforslag behandlet det Spørgsmaal, hvorledes Regjeringen under særegne politiske Forhold, der krævede en mulig forandret Bestemmelse af, hvad denne Lov gif ud paa, da skulde søge dens Indhold ændret. Som bekendt blev Leiren sidst trods Bemyndigelsen til at holde Leirøvelserne ved Hålb lagt i Dyrehaven. Man havde tænkt sig, at naar saadanne særegne politiske Forhold opstod, det da vilde være det Nødvendige, at Regjeringen foretog en saadan Forandring, der sandsynligvis maatte forudsættes ikke at kræve andre Udgifter end dem, der ere bevilgede ved foreløbig Lov. Man har imidlertid efter Forhandling med den ærede Krigsminister og ligeledes efter fornyede Forhandlinger i Udvalget om denne Sag troet at burde blive ved Loven, saaledes som den er affattet, og jeg skal derfor paa Udvalgets Begne indstille Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

Winther: Det er blot for at henstille til mine ærede Kolleger her i Salen, om vi ikke kunde have ligesaa megen Grund til at indstille denne Slags Dvelfer iaar som vore to Nabolande, at jeg har begjæret Ordet. Det forekommer mig, at nogen særlig Grund til absolut at fastholde, at der ogsaa iaar skal foretages saadanne Dvelfer, kan der ikke ligge for. Det er jo ikke sandsynligt, at vi skulle staa nær ved et Tilfælde, ved hvilket vi kunne komme til at deltage i en Krig, og jeg antager derfor, at om det Mandskab, som det er paatænkt at øve iaar i Leiren, ikke faar den Dvelfe, er uden praktisk Betydning. Derimod er

det ikke uden praktisk Betydning, om man giver de Penge ud, som det er paatænkt, til denne Sag, og heller ikke, om den Arbeidskraft skal borttages fra Folkets Erhvervsfilder, som vil gaa med, hvis denne Veirsamling holdes. Jeg for min Part har naturligvis ikke noget videre Haab om, at min Mening kan sættes igjennem overfor en Indstilling af hele dette saakaldte Hørudvalg — jeg veed ikke, om det er den rette Betegnelse, men man pleier jo at kalde dette Udvalg for „Hørudvalget“ —, men jeg har dog ikke villet undlade at høre min Røst imod denne efter min Mening ikke nødvendige Foranstaltning, og jeg vil stemme imod Loven paa ethvert Trin.

Kjør: Jeg tager ikke Ordet for at gjøre en Undskyldning for Thinget, fordi man kan se, af Betænkningen, at jeg har været fraværende. Havde jeg troet, at det havde været til nogen Nytte, at jeg havde været tilstede, eller at jeg kunde have udrettet Noget i den Retning, i hvilken jeg ønsker, at man skal gaa, kunde jeg nok have været tilstede, da Betænkningen er afgiven den 24de og jeg var her den 27de, og det Par Dage før kunde jeg nok have været tilstede. Men hvad enten jeg havde været tilstede eller ikke, vilde det jo ikke have haft nogensomhelst Betydning lige overfor det Spørgsmaal, der her er Tale om. Jeg kan fuldstændig tiltræde, hvad der er blevet udtalt af det ærede Medlem, der sidst talte, og jeg skal blot for mit Vedkommende tilføje, at de ikke staa, som jeg har talt med om denne Sag baade tidligere og nu, ere i høi Grad misforståede med disse Leirøvelser. Naar man taler med Folk, der have deltaget i disse Dvelfer baade før og nu, saa tror jeg, at der er meget faa af dem, der ville kunne afgive den Tilstaelse, at de have haft nogen Nytte af dem, og hvad den finansielle Side af Sagen angaar, staa er der, saaledes som det ærede Medlem sagde, forbundet stort Arbeidsspild med disse Dvelfer, ligesom der ogsaa er forbundet stor Gæne for Mange dermed. Jeg er saaledes ikke istand til at forstaa og kan ikke paa nogen Maade se, at disse Dvelfer ere til nogen Nytte, og da der desuden er forbundet ikke alene et finansielt Tab dermed, men tillige et Tab af Tid og Arbeidskraft for de vedkommende Deltagere, saa kan jeg overhovedet ikke indse, hvorfor vi skulle beholde dem. Jeg bryder mig ikke om, hvad de Folk, der i de senere Aar mere og mere have arbejdet hen til at skabe et altsfor omfattende Armevæsen, specielt de militære Medlemmer — jeg staa f. Ex., at den ærede Krigsminister traf paa Smilebaandet, da det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) havde Ordet — dømmet om de Anstuelser, som jeg gjør mig til Talsmand for. Jeg kender meget godt disse Meninger, og jeg jeg veed, at man paa disse høie Steder tror, at vi se forkert paa disse Forhold. Men det turde dog være muligt, at, dersom den